

BLUES

Blues je neposreden prednik različnih zvrsti moderne glasbe, ki jo poznamo danes.

Blues je glasbena zvrst ali stil, ki se je rodil ob koncu 19. stoletja med črnskimi suženjskimi skupnostmi na ameriškem jugu, ob delti reke Mississippi. Blues je mešanica vplivov ljudske glasbe, duhovnih verskih pesmi, delovnih suženjskih pesmi in psalmov. Zelo pomembno vlogo v bluesu ima besedilo pesmi, ki je v osnovi melanholično in največkrat opeva trdo in kruto realnost posameznika. Najpogostejše teme so: nesrečna ljubezen, nasilje sistema, zatiranje temnopoltih... Poleg depresivnih žalostnih tem, pa se blues dotika tudi veselih in pozitivnih tematik. Značilne so tudi znižane (blue) note. Tipično blues zasedbo sestavljajo pevec, kitarist, basist, pianist in bobnar.

Na prehodu v 20. stoletje se je blues oblikoval v trivrstično kitico z vokalnim slogom, izpeljanim iz južnjaških delovnih pesmi. Slog pesmi je bil klic in odgovor. Vodja skupine je zapel vodilno vrstico, drugi delavci pa so mu vrnilo z odgovorom.

Pogosto so prepevali takrat, ko so bili potrti in zato tudi rečemo blues, saj lahko beseda »blue« pomeni tudi otožen, žalosten.

Afroameriško prebivalstvo se je do 20. let preselilo v velika mesta, saj so iskali službe in tja tudi prinesli svojo glasbo. Newyorška pevka Mamie Smith je leta 1920 ustvarila prvi znani bluesovski posnetek Crazy blues. Njegov uspeh je prepričal druge kot na primer Bessie Smith in Ma Rainey, da so sledili njegovemu primeru. Tudi ulični glasbeniki so začeli snemati plošče, ki so navdihnile celo generacijo bluesovskih kitaristov.

Trideseta leta so bila odločilna za razvoj bluesa, saj so takrat izvajalci delta bluesa Charley Patton, Son House in Robert Johnson prepotovali južne države in prepevali občestvu za občestvom o svojem gorju, svobodi, ljubezni, ipd. Johnson je bil prvi pravi bluesovski izvajalec. Medtem, ko je urbani blues rasel in se razvijal v mestih, so se v 40. letih razvili novi glasbeni slogi.

Po drugi svetovni vojni je blues prešel iz solističnega izvajanja do majhnih skupin, ki so igrale na električne instrumente. Blues se je premaknil iz starega podeželskega bluesa v novi mestni blues.

Rythm & blues

Pri ritem in bluesu je bil poudarek bolj na pevcu in pesmi kot na instrumentalistih iz skupine. R&B se je razvil iz jump bluesa v poznih 40. letih. V zgonjih 1950-ih se je izraz rhythm and blues pogosto nanašal na plošče z blues glasbo. Od 1950-ih dalje, ko je vplival na razvoj rock and roll-a, je postal izraz R&B uporabljan za glasbene slogove, ki so združevali electric blues, gospel in soul. Medtem ko se je pojavljal rock n roll, se je R&B delil v več različnih slogov, vključno z doo wopom, električnim bluesom in newyorleanskim slogom. Vsak izmed teh je vplival na druge oblike ritem in blues in tudi na popularno glasbo nasploh. Na ritem in blues sceni so se v poznih štiridesetih in zgodnjih petdesetih letih začeli pojavljati izvrstni pevcu in pevke. Prva je bila najverjetneje Ruth Brown, sledili so ji še Ray Charles, Cyde McPhatter, Johnny Watson in Bo Diddley.

Do 1970-ih je bil ritem in blues uporabljan kot nadpomenka za soul in funk. V 1980-ih se je razvil novejši stil R&B in postal znan kot sodobni R&B, in nima nobene veze s prvotnim R&B.

Blues rock

V zgodnjih 60. letih je blues začel izgubljati pomen v Ameriki, a takrat so ga prevzeli britanski glasbeniki kot so Fleetwood Mac in Rolling Stones. Britanci so uporabljali močnejše ojačevalce kot Američani. Posledica pa je bil trši, bolj vsiljen zvok. Tega so Jimi Hendrix, Led Zeppelin in drugi izvajalci razvili v rockovski slog. Med najzgodnejšimi blues-rock skupinami so bile Cream, Blues Band in Canned Heat.

Slovenska blues scena

Bluesteam, EMŠO Blues band